

[Grønning.]

løshedens tunge Byrde ved at sætte Vedligeholdelsesarbejder og andet Arbejde i Gang.

Til Slut skal jeg blot sige, som det ogsaa staa skrevet i „Visdommens syv Søjler“, at Fremtiden er vigtigere end Fortiden, og at alene dette Synspunkt er nok til at motivere Lovens Bestemmelser. Der er mange andre og vægtige Grunde herfor, som jeg tidligere har gjort Rede for, men Hensynet til Betyggelse af vort Folks Ernæring og Opretholdelsen af vor Husdyrbestand i de kommende Aar er ikke et mindre vigtigt Argument. Jorden er vor økonomiske Basis i endnu højere Grad end før. Lad os da forene os om at øge dens produktive Kræfter ved den Indsats, flere Arbejdshænder kan gøre, og lad os skabe den Betyggelse for vort Folk og vort Lands Fremtid, som ligger deri, at vi forstaa at udnytte vore økonomiske Hjælpkilder paa en saadan Maade, at de bliver til Gavn for hele Samfundet. Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget med de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Jens Thomsen: Det er altid saadan, at naar en Prisforhøjelse kommer Landbruget til gode, saa vækker det Forargelse paa Rigsdagen, men det gør det ikke, naar en Prisforhøjelse kommer andre Erhverv til gode. Under første Behandling gav det ærede Medlem Hr. Kristen Amby det Udseende af, at en Adjunkt fik sin økonomiske Tilværelse undergravet af Kornpriserne Forhøjelse, og der var flere andre Medlemmer, der afslørede lignende hysteriske Anskuelser. Man overvurderer vistnok Virkningerne af Kornpriserne Forhøjelse, naar man foregiver, at Folk med 6—7—8 000 Kr. om Aaret ruineres paa Grund af denne Fordyrelse. Der bruges gennemsnitlig 110 kg Brødkorn, Rug og Hvede tilsammen, pr. Indbygger. Forhøjelsen af Brødkornsprisen andrager 10 Øre pr. kg eller ca. 11 Kr. pr. Indbygger om Aaret. Det er Værdien af 17 Pakker billige Cigaretter eller 8 Biografbilletter eller 15 Bajere paa en Restaurant, men alle er vel nok enige om, at saadanne smaa Fornødenheder ikke ruinerer Manden. Naar Brødprisen forhøjes for at give en passende Betaling for Arbejdet til Møllere og Bagere, vækker det ikke Forargelse her paa Rigsdagen. Det er kun Landbruget, man misunder en virkelig Løn for Arbejdet og en tilstrækkelig Forrentning af Bedriften. Man forlanger opretholdt den sædvanlige Forrentningsevne

i Landbruget, der har været 2½ pCt., selv om andre Erhverv har haft 12—15 pCts. Forrentning, saaledes som Gennemsnitsforrentningen har været gennem adskillige Aar. Før i Tiden kunde man bytte Rugmel med Brød Pund for Pund, men det kan man ikke mere. Jeg vil gerne spørge Landbrugsministeren, om der er foretaget Undersøgelse i Udlandet, om Brødpriserne staa i samme Forhold til Kornpriserne som her i Landet. Med Hensyn til Mælkepriserne kender vi jo Misforholdet mellem den Pris, Producenterne faar, og den, Forbrugerne giver, og ved, hvorledes Forholdene er i Udlandet. Hvis der skulde være samme urimelige Forhold mellem Brødpriserne og Kornpriserne her i Landet, som Tilfældet er med Mælkepriserne, var der god Grund til at gennemføre en lignende Nedsættelse af Brødpriserne, som man vil gennemføre for Mælkepriserne Vedkommende. Jeg kender ikke det Forhold, men jeg haaber, at Ministeren har foretaget saadanne Undersøgelser, saa at han er i Stand til at give Oplysninger.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov foreslog ved første Behandling en Pris af 30 Øre pr. kg for Rug. Jeg kan give Forslaget min Tilslutning, men vi har intet Ændringsforslag stillet, fordi vi mente, det var ret haabløst at gøre det. Jeg vil dog tilføje, at de Landmænd, der arbejder under saadanne Kaar som dem, det ærede Medlem skildrede, vil faa en meget beskeden Løn for at dække Samfundets Bord, selv om den foreslaaede Rugpris paa 30 Kr. blev gennemført. Alle er vist enige om, at de Maksimalpriser, som er gældende for indeværende Aar, er for lave for det kommende Høstaar, men Forhøjelsen af Prisen paa Foderkorn andrager dog ikke mere end 8 Øre pr. kg. Jeg erkender, at jeg har arbejdet for rimelige Kornpriser, skønt jeg i mange Aar har hørt til de kornkøbende Landmænd, og selv efter den nye Kornlovs Priser vil jeg helst placere mig der; det store Flertal af danske Bønder vilde hellere undlade at sælge Korn til de nye Priser for at undgaa den store Reduktion af Besætningerne, men alle bøjer sig for Nødvendigheden af at sikre Befolkningens Forbrug. Men Landmændene sælger Sødme for 15—16 Øre pr. l, og de forstaa derfor ikke, at de skal sælge billigt Korn til Bryggerheste og Luksusheste, forstaa ikke, at de bliver nødt til at sælge deres Ko for at aflevere Korn til Heste, der kører med det dyre Øl. Korn til den Slags Anvendelse kunde efter min Formening uden Skade betales med fri Handelspris.